

Szeth Horus

A harmadik bolygó

© Szeth Horus 2002

www.jomagam.hu

Hreer megállt egy pillanatra. Eddig biztosak voltak benne, hogy idegen civilizációk nem léteznek. Csak az élénk fantáziájú rém űrfilmek írói, meg a repülő dwen dobozok megszállottjai találták ki őket. Tanácstalanul vakarta meg a csápjait. Hát mégis! Minden eddigi feltevés hibásnak bizonyult.

Persze előfordult már a történelmük folyamán, hogy tudósaiik tévedtek. Például egy régi és nagy tiszteletnek örvendő Arghaniai Har Moor elmélete, miszerint a levegőnél nehezebb dolgok nem tudnak repülni.

Elindult megnézni azt a technikus csoportot, amelyik az idegen objektum beszállításával foglalatzkodott. Alig várta már, hogy analizálhassa a csillagok vándorát. Első becslések szerint is legalább négymillió éves volt. Beért a hangárba, ahol már bent állt a nemrég landolt űrhajó. Miután a kirakodással végeztek, elvontatták a flotta büszkeségét, amely leginkább a Kweor dzsungelében élő húsevő óriás lényekre emlékeztette őt. Elnézte a nyüzsgő munkásokat, a hatalmas hangárban csak szorgoskodó hangyáknak látszottak. Odalépett az egyik technikushoz.

- Mikor végeznek a spektro analízissel? Átvinném a rögzített hanganyagokat, és az írásos dokumentációkat tanulmányozásra!

- Egy pillanat Hreer úr, mindjárt intézkedem - meghajolt és azonnal elrohant.

- Hmm, elég ügybuzgó - gondolta Hreer. Valószínűleg valami alacsonyabb rangú klán tagja, mert nem rendelkezik szárnyakkal, mint ő. Persze igazi szárnya csak a királynőnek van. Mindazonáltal elégedetten figyelte a távolodó alakot. Ha továbbra is ilyen segítőkész marad, talán szól pár jó szót az érdekében.

Odaállt az egyik ablak elé és lenézett a vörösen fénylő bolygóra. Szerencsés esetben akár öt holdat is látni a Kweori tizenkettőből. A hatalmas planéta lustán kerülte meg a vörösen izzó óriási napját. Tudósaiik szerint a csillagjukból nemsokára fehér törpe lesz, talán pár millió év. Persze a kozmikus órán ez csak egy pillanat, addig még sok minden történhet.

Időközben a technikus visszatért.

- Itt vannak az anyagok uram, de kérem, érvényesítse az átvételt! - Hreer előírászerűen rányomta az egyik csápját az azonosító műszer konzoljára, majd átvette a rombusz alakú dobozt, mely az idegen tárgyról származó információkat tartalmazta. Végre elkezdhetette a munkát. Népének talán legjobb rejtvényfejtője volt. Ő volt az, aki lefordította az ammóniaóceán közepén elsüllyedt Greehsek civilizációjának romjai között talált ősi kőtáblákat. Nagy utat tett meg, amíg felküzdötte magát az alsóbb kasztokból, de megérte. Most őt bízták meg, hogy fejtse meg ennek az idegen tárgynak az üzenetét. Ez büszkeséggel töltötte el.

Beért a folyosó végére, ráhelyezte a csápjait az ajtó nyitó-mechanizmusára, megvárta, amíg kinyílik és belépett. Végignézett a berendezéseken: a legújabb elektron és pozitronagy és egy legutolsó kiadású kombinált Arhmeer típusú komzmo computer tette ki a berendezés nagy részét. Némi díszítés gyanánt a sarokban elhelyezett növényzet árválkodott. A szoba spártai egyszerűsége nem zavarta, régen hozzászokott már. Lehuppant a kozmo computer elé, és üzembe helyezte a műszereket. Végigzongorázta a belépő kódokat, majd hozzálátott a munkához, az ismert módszerek szerint minden lehetséges eszközt felhasználva szisztematikusan haladt. Régen megírt analízáló programokat futtatott, rá csak annyi feladat hárult, hogy néha ellenőrizze azokat. Hála a gyakorlatnak és a korszerű műszaki háttérnek, nem egészen egy Kweori hét alatt értékelhető eredményre jutott. Sokkal hamarabb, mint ahogy azt előzetesen remélte. Kinyomtatta a kapott eredményeket, és tanulmányozni kezdte. Miután elolvasta az anyag nagy részét, megdöbbenő következtetésre jutott. Odament a kommunikációs eszközhöz, és beütötte a klánfőnök titkárának számát. Személyes találkozót kért.

- Remélem nem feleslegesen zavarja Herrirh nagyurat, tudja milyen elfoglalt mostanában - fordult Hreer felé a klánfőnök titkára.

- Igen ezt én is nagyon jól tudom titkár úr - kezdte Hreer. A titkár közbevágott.

- Ne feledje mi vár azokra, akik felbosszantják a klánunk vezérét, Hraar napja ragyogjon feje felett örökké.

- Örökké. Visszhangozta Hreer. Nagyon jól tudta, de megpróbált nem gondolni rá.

- Higgye el, a dolog fontos és nagy horderejű társadalmunk számára. Talán még magát a királynőt is érdekelheti - itt megállt és mindketten a legnagyobb áldás és tisztelet jelét mutatták. A titkár idegesen dörzsölte össze a szárnyait, csápjai izgatottan mozogtak ide-oda. Tudta, az ügy fontosságát ő dönti el, s ha nem helyesen, az könnyen a beosztásába vagy az életébe kerülhet. Persze a társadalomért meghalni dicsőség. Pillanatnyi gondolkodás után intett a Dweer katonáknak, engedjék át Hreert.

- Hreer úr bejelentem a dicsőséges klánvezérünknek. Hraar napja ragyogjon feje felett örökké!

A laboratórium sivársága után üdítően hatott Herrich klánvezér szállása. A falakon régi Kweor fegyverek, páncélok. Egzotikus növények és ritka kitömött állatok díszítették a helyiséget. Egy ébenfekete kristályból faragott talapzaton ült Herrirch klánúr, éppen a délutáni italát fogyasztotta. Hreer meghajolva várakozott, amíg a klánúr végre intett, leülhet. Félretette az italt, amit eddig kortyolgatott, hátradőlt, lábait maga alá húzta és kényelemben helyezkedett.

- Hreer! Ahraaar klánjának legjobb rejtvényfejtője, mondd hát jöveteled okát! - hangzott el a hivatalos megszólítás. Hreer pedig, ahogy az ilyenkor elvárható volt, a szertartásos köszöntéssel válaszolt.

- Hraar napja ragyogjon fejed felett örökké, dicsőséges vezér! Ezek után leült ő is a klánvezérrel szemben a földre.

- Úgy halottam, hogy valami igen fontos dolgot fedeztél fel az idegen objektum tanulmányozása közben. Mondd el hát nekünk, mit tudtál meg! - szolt a Klánúr miközben megértő és jóságos arccal tekintett rá. Hreer tudta, ez csak álca, ezek a rettenetes rágók tudnak könyörtelenek is lenni. Nyelt egyet, és belekezdett.

Herrirh nagyúr türelmesen hallgatta végig, olykor közbekérdezett, vagy pontosított, de nem szakította félbe.

Miután Hreer végzett a mondanivalójával, egy jó darabig mindketten csendben ültek megemészelve a hallottakat. Hreer őszintén remélte, hogy a klánúr kellően fontosnak tartja majd az elmondottakat, ellenkező esetben igen szomorú sors várhat rá. Felmenthetik, vagy utasítást kap a rituális öngyilkosságra, esetleg a külső bolygók bányáiban végzi. Ez utóbbi is halálos, de sokkal több szenvedéssel jár. A gondolatra összerázkódott. Egyre kellemetlenebbül érezte magát, miközben feszülten figyelte a Klán urának arcát, de az, mint mindig kifejezéstelen maradt. A Klánúr gondolataiba merülten simogatta fényesre polírozott, arannyal borított kitingpáncélját. Milyen idős lehet? - gondolta Hreer. Már apjának idejében is ő volt a klán vezére. Nagyon öreg. És ekkor végre megszólalt.

- Hreer, amit most előadtál nekem, az pont úgy hangzott, mint egy lázas kozmofilm.- ránézett Hreerre és az megborzongott a tekintettől. A nagyúr folytatta.

- Bár igaz, hogy Fwehhr, aki köztudottan népünk legnagyobb csillagásza volt, kidolgozott valami elméletet a naprendszerünkben valaha létezett planétákról, de ezt az elméletét tudósaink később megcáfolták. Biztos vagy benne, hogy jól fejtetted meg a jeleket?

- Igen fényesség! Hraar napja ragyogjon fejed felett örökké! Régen bevált formula alapján dolgozom, s eddig még sohasem tévedtem. - válaszolta Hreer meghajolva.

- Nos ez igaz, de ne feledd, még nem is találkoztál idegekkel a mai napig. Őszintén szólva azokat a furcsa hangokat, melyeket az aranylemezen találtunk, nem nevezném értelmes lények kommunikációjának- gúnyosan elmosolyodott

- Legfeljebb Dwarkh karattyolásnak. - jót nevetett saját viccén és Hreer kötelességtudóan elmosolyodott.

- De nagyúr, bizonyítékok vannak, amik alátámasztják, hogy azok a bolygók igenis léteztek.

Maga is meglepődött merészségén, de úgy látszik a klánvezérnek ma jó napja volt.

- Elég! Azt még elhinném, hogy léteztek ilyen bolygók, de, hogy olyan lények népesítették be azokat, melyeknek nem volt királynőjük!? - itt a legnagyobb tisztelet jelét mutatták mindketten

- Badarság! Ez önmagában is felségsértés. Mivel eddig még sohasem volt gond a munkáddal, nem szabok ki rád semmilyen büntetést, de ezt a rögeszmédet el kell felejtened. Az idegen objektumot pedig megsemmisítjük. Hreer fel sem mert nézni.

- Igazság szerint átnevelő táborba kéne küldjelek ezért, ne-hogy mást is megfertőzz a furcsa gondolataiddal - itt megállt, kis hatásszünetet tartott. Hreer moccanni sem mert, megsemmisülten hallgatott.

- De ez egyszer nem teszem! - és ezzel intett, az audiencia véget ért. Hreer szertartásosan háromszor meghajolt, és megtörten hátrált kifelé. Nagyon megbánta már, hogy szóba hozta az egészet, és örült, hogy tulajdonképpen egész jól megúszta ezt a kalandot. A klánúr még szórakozottan utána szólt.

- Mit is mondtál? Mi volt annak a bolygónak a neve?

Hreer megállt és ismét meghajolt.

- A lakói Földnek hívták és amíg a csillagunk óriássá nem vált, a naprendszerünk harmadik bolygója volt, Fényesség! Hraar napja ragyogjon fejed felett örökké!

S ezzel távozott.